

[Holstein.]

virkelig gaa at blive ved at føre Lønpolitik ud fra de Grundbetragtninger, som den højtærede Socialminister er Talsmand for?

Den højtærede Socialminister kan jo meget vel her ved denne Lejlighed afvise baade en principiel valutapolitisk og finanspolitisk og lønpolitisk Debat; men en saadan Debat vil senest melde sig, enten naar Finansloven nu kommer til tredje Behandling, eller naar vi skal til Behandling af Finanslovsforslaget for det følgende Aar. Saa kommer det i hvert Fald og saa kommer ikke alene Diskussionen, men saa er vi paa det Stadium, hvor der maa gaas fra Diskussion til Handling, enten vi synger eller piber, for saa kan de ubehagelige Beslutninger ikke længere udsættes, saa skal der træffes Beslutninger i den ene eller den anden Retning, saa er Udsættelsespolitikens Tid forbi af den simple Grund, at de finansielle Forhold for Staten ikke længere muliggør en Udsættelsespolitik.

Jeg vilde ønske, at der maatte komme noget ud af dette Forslag, men vel at mærke et Resultat, hvorved baade de tekniske og trafikalt-politiske Hensyn, som nødvendigvis maa komme til at spille en Hovedrolle under Overvejelserne af de paatænkte Arbejder, blev honoreret paa en saadan Maade, at der tilvejebragtes trafikale Reforme, som virkelig fik varig Betydning ud i Fremtiden. Jeg er ude af Stand til at bedømme, hvad det fra et trafikalt Synspunkt fremtidigt er værd, at der bygges Broer paa mere eller mindre afsides Steder i Limfjorden; men jeg er vis paa, at en planmæssig, teknisk gennemtænkt, fremsynet Vejpolitik paa en helt anden Maade og paa et helt andet Grundlag, end vi har haft det før, vil være af stor Værdi for Fremtidens Kommunikationsvæsen i Danmark. Men disse fuldt legitime og berettigede Interesser ikke blot fra et beskæftigelsesmæssigt, arbejderinteresseret Synspunkt, men fra et trafikalt-politisk Synspunkt, slaas i Hartkorn med mere eller mindre tilfældig Opdyrkning af Heden og Bygning af Broer i Limfjorden. Det er jo vidt forskellige Spørgsmaal, vidt forskellige Interesser, det her drejer sig om.

Derfor vilde jeg ønske, at Resultatet blev, at den Side af Sagen, som vender ud mod Samfundet og Samfundets Interesser

i Fremtiden og ikke blot imod øjeblikkelig midlertidig Beskæftigelse af arbejdsløse, maatte blive skudt i Forgrunden, saa der ogsaa ud fra egentlig trafikalt-politiske Synsmaader kunde komme noget godt ud af dette Forslag. Og saa vil jeg ogsaa udtale Ønsket om, at det lønpolitisk set maa faa en saadan Form, at det ikke kommer til at betyde, at det Hovederhverv, hvor Arbejderne og Bedriftslederne har de største Vanskeligheder og har haft dem længst, faar endnu større Vanskeligheder, end det har i Øjeblikket. Men det frygter jeg vilde blive Tilfældet, hvis dette Forslag skulde føres ud i Livet og praktiseres paa de Vilkaar, som den højtærede Socialminister her syntes at føre frem som ufravigelige Vilkaar fra den højtærede Regerings Side.

Det er dette mærkeligt stejle og kortsynede Standpunkt, Regeringen indtager, som i Virkeligheden medfører, at de Elementer inden for Oppositionen, som gerne vilde være med til et frugtbart Arbejde i vanskelige Tider, har saa ondt ved at samarbejde med Regeringen. Det er den højtærede Regerings Mentalitet, der gør det vanskeligt. Det er den mærkværdige Arrogance og Selvsikkerhed, hvormed denne Regering, som i Virkeligheden har lidt saa overordentlig store Nederlag paa alle Omraader, finanspolitisk, valutapolitisk og socialpolitisk, alligevel optræder, dens diktatoriske Fornemmelser — blot det er socialdemokratisk Diktatur, saa har de diktatoriske Synsmaader jo fuldt ud Berettigelse —, der gør det saa vanskeligt for Oppositionen at komme til at samarbejde med Regeringen.

Derfor ser vi en Opposition, som stadig svinger mellem to Yderpunkter. Det ene Øjeblik erkender de, at Forholdene er saadan, baade økonomisk og magtpolitisk, at der skal samarbejdes med Regeringen, og det næste Øjeblik slaar de, naar de har faaet tilstrækkelig haanlig Afvisning fra Regeringens Side, over i Modsætningen og siger: Nej, der er ikke andet end oppositionel Kamppolitik at føre i Forhold til denne Regering. Og derfor gaar alt saa daarligt i dette Land, som det gør. Men Ansvarer falder ikke først og fremmest paa Oppositionen; det falder paa den højtærede Regering, som saa sørgeligt synes at savne Evne til at forstaa, baade hvor vanskelig